

บทที่ ๔ บริเวณที่ตั้งโครงการ

ประวัติและความเป็นมา จังหวัดตรัง

เนื่องจากตรังเป็นเมืองท่าค้าขายจึงมีคนหลากหลายเชื้อชาติทำมาหากินอยู่ในพื้นที่ต่างๆ ในตัวเมืองส่วนใหญ่เป็นชาวไทยเชื้อสายจีนที่ทำอาชีพค้าขาย ตามพื้นที่ราบลุ่มรอบนอกเป็นชุมชนชาวไทยพุทธที่ทำการเกษตร ส่วนบริเวณชายฝั่งเป็นชุมชนชาวไทยมุสลิมที่ยึดอาชีพประมง ชุมชนชาวไทยมุสลิมที่ร่วมกันอนุรักษ์ผืนป่าชายเลนและชายฝั่ง

เมื่อไปตรังจะได้สัมผัสกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายจีนในตัวเมือง งานประเพณีถือศีลกินเจประจำปี การใช้ภาษาพูดท้องถิ่นที่ผสมผสานคำจีนเข้าไปด้วย ในพื้นที่ชุมชนชาวไทยพุทธ มักจะมีวัดซึ่งประดิษฐานพระพุทธรูปที่ชาวบ้านเลื่อมใสศรัทธา

อาชีพของราษฎร เมื่อครั้งยังไม่มี การปลูกยางพารา พลเมืองปลูกพริกไทยและสวนจันทน์เทศ เงาะ ทุเรียน ประชาชนส่วนใหญ่ทำสวนพริกไทยกันมาก จึงได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่งพริกไทย และสมัยก่อนเมืองตรังทำนาเกลือกันมาก แต่การทำสวนพริกไทยและนาเกลือเป็นงานหนัก ดังนั้นพอยางพาราเข้ามา พ.ศ.๒๔๔๒ - ๒๔๔๔ ต่อมาก็เลิกเพราะราคายางพาราดีกว่า

เมืองตรังแม้จะเป็นเมืองที่มีอายุไม่เก่าแก่มากนัก แต่ก็เป็เมืองขึ้น๑๒ นักษัตริย์ของเมืองนครศรีธรรมราช ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อราวพุทธศตวรรษที่๑๗ - ๑๘ คือจัดเป็นปิ่นมณีถือตราม้าเป็นเครื่องหมายสัญลักษณ์ประจำเมือง เมืองตรังเกิดขึ้นเพราะกำหนดให้ทำหน้าที่เป็นเมืองหน้าด่าน เป็นเมืองท่าเรือ เพื่อสำหรับติดต่อกับโลกภายนอก โดยเฉพาะประเทศทางตะวันตก เมืองตรังจึงเปรียบเสมือนเป็นประตูบ้านประตูเมือง ประจำด้านฝั่งทะเลตะวันตกของแหลมมลายู สำหรับชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาติดต่อธุรกิจค้าขาย หรือสร้างสัมพันธไมตรีใด ๆ กับเมืองตามพรลิงค์ หรือนครศรีธรรมราช และเมืองนครศรีธรรมราชเองอาศัยใช้เป็นฐานที่พักพล เป็นท่าเรือตั้งคลังสินค้า เพื่อเดินทางออกไปค้าขายหรือเดินทางไปยังดินแดนอื่น ๆ ทางตะวันตก เช่นมอญ พม่า บังคลาเทศ อินเดีย ลังกา อาหรับและเปอร์เซีย เป็นต้น

จากเอกสารรายงานสมัยรัชกาลที่ ๕ กล่าวถึงประชากรจังหวัดตรังเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ ไทย จีน แขก ไทย คือกลุ่มพื้นเมืองดั้งเดิม อยู่ในบริเวณเขาควนและที่ราบลุ่มแม่น้ำ นับเป็นหมู่เขาและหมู่ทุ่ง จีน คือพวกอพยพจากโพ้นทะเลตั้งถิ่นฐานตามที่ราบริมฝั่งและท่าเรือเพื่อสะดวกในการ

ติดต่อค้าขาย กลายเป็นหมู่ตลาด แยก ได้แก่กลุ่มนับถือศาสนาอิสลามอยู่ตามชายฝั่งทะเลและ
เกาะ นับเป็นหมู่เล^๑

จำนวนประชากรในจังหวัดตรังรวมทั้งสิ้น ๕๘๔,๗๐๕ คนรายละเอียดตามตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนประชากรจังหวัดตรัง

อำเภอ	จำนวน			จำนวน	เฉลี่ยต่อ
	ชาย	หญิง	รวม	บ้าน	เรือน
เมืองตรัง					
เขตเทศบาลเมือง	๒๙,๒๑๐	๓๑,๑๒๐	๖๐,๓๓๐	๑๘,๓๘๙	๓.๒๘
นอกเขตเทศบาล					
กันตัง	๔๒,๐๑๘	๔๓,๑๘๔	๘๕,๒๐๒	๒๐,๕๗๓	๔.๑๔
เขตเทศบาล					
นอกเขตเทศบาล	๔,๔๘๘	๔,๖๐๕	๙,๐๙๓	๒,๗๙๘	๓.๒๕
ห้วยยอด					
เขตเทศบาล	๔,๔๘๘	๔,๖๐๕	๙,๐๙๓	๒,๗๙๘	๓.๒๕
นอกเขตเทศบาล	๔๐,๓๑๖	๔๐,๐๗๐	๘๐,๓๘๖	๑๗,๕๗๒	๔.๕๗
ปะเหลียน	๓๐,๒๖๗	๓๐,๖๘๗	๖๐,๙๕๔	๑๒,๖๕๑	๔.๘๑
ย่านตาขาว	๓๑,๐๓๓	๓๑,๕๕๗	๖๒,๕๙๐	๑๓,๐๕๑	๔.๗๙
สิเกา	๑๕,๕๕๙	๑๔,๘๖๐	๓๐,๔๑๙	๖,๙๕๕	๔.๓๗
วังวิเศษ	๑๗,๙๑๗	๑๗,๙๒๖	๓๕,๘๔๓	๘,๕๓๓	๔.๒๐
นาโยง	๒๐,๕๑๗	๒๑,๑๙๑	๔๑,๗๐๘	๙,๑๐๖	๔.๕๘
รัฐา	๑๒,๗๑๖	๑๒,๘๓๖	๒๕,๕๕๒	๖,๕๒๓	๓.๙๒
หาดสำราญ(กิ่งอำเภอ)	๗,๒๑๑	๗,๐๕๓	๑๔,๒๖๔	๒,๕๘๐	๕.๕๓
รวม	๒๙๐,๗๖๒	๒๙๓,๙๔๓	๕๘๔,๗๐๕	๑๓๖,๐๓๕	๔.๒๙

ที่มา : จังหวัดและคณะกรรมการจังหวัด, วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และ
ภูมิปัญญา จังหวัดตรัง (กรุงเทพฯ : ศุภสมาคมปราชญ์, ๒๕๔๔), ๒๓.

^๑จังหวัดและคณะกรรมการจังหวัด, วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์
เอกลักษณ์และภูมิปัญญา จังหวัดตรัง (กรุงเทพฯ : ศุภสมาคมปราชญ์, ๒๕๔๔), ๒๑.

ที่มาของชื่อ “ตรัง” มีข้อสันนิษฐานหลายประการเกี่ยวกับชื่อเมืองตรังที่น่าสนใจ เช่น มาจากคำภาษาสันสกฤต ว่า ตรังค - ตรังค์ อ่านว่า ตะรังคะ ตะรัง แปลว่า ลูกคลื่น อาจหมายถึง ทะเลเมืองตรังที่มีคลื่นลม หรือสภาพภูมิประเทศ สูงๆ ต่ำๆ ของตรัง หรือมาจากภาษา มลายูว่า เตอรััง แปลว่า สดใส สว่างแล้ว เพราะชาวมลายูที่เดินทางจะไปค้าขายกับนครศรีธรรมราชหรืออยุธยา จะมาถึงเมืองตรังในเวลารุ่งอรุณพอดี หรือมาจากคำภาษาเขมร ที่ถอดเป็นอักษรไทยว่า ญะยมเตรียง แปลว่า ต้นลาน เพราะคำว่าตรังมีปรากฏในชื่อเมืองอื่นในจังหวัดอื่นอีก เช่นบ้านตรัง ที่ชุมพรและปัตตานี บ้านไทรตรัง ที่ภูเก็ต เป็นต้น

ข้อมูลทั่วไป

สภาพทั่วไปทางกายภาพ

๑.๑ อาณาเขต

ทิศเหนือ

ติดต่อกับอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และ

อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่

ทิศใต้

ติดต่อกับอำเภอเมือง อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล และ

มหาสมุทรอินเดีย

ทิศตะวันออก

ติดต่อกับกิ่งอำเภอศรีบรรพต อำเภอกงหรา และกิ่ง

อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง

ทิศตะวันตก

ติดต่อกับอำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา

จังหวัดกระบี่ และมหาสมุทรอินเดีย

๑.๒ สภาพภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่มีสภาพเป็นพื้นที่มีเนินสูงๆ ต่ำๆ สลับกับ

พื้นที่ราบเรียบทั่วไป มีพื้นที่สูงชันและพื้นที่ภูเขาที่เด่นชัด ซึ่งจะมีเฉพาะด้านทิศตะวันออกและด้านทิศใต้ โดยเฉพาะด้านทิศตะวันออก ได้แก่เทือกเขาบรรทัดกั้นระหว่างจังหวัดตรังและจังหวัดพัทลุง ตลอดแนว มียอดเขาที่สูงที่สุดในเขตอำเภอย่านตาขาว คือเขาร้อน สูงประมาณ ๑,๓๕๐ เมตร นอกจากนั้นก็มีพื้นที่ภูเขابริเวณเล็กๆ ที่ไม่สูงชันนัก โดยสรุปแล้วจังหวัดตรังมีพื้นที่สูงชัน (มีความลาดชันมากกว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป) ประมาณ ๒๙ เปอร์เซ็นต์ พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดถึงลอนชัน ประมาณ ๔๓ เปอร์เซ็นต์ ส่วนพื้นที่ราบหรือเกือบราบมีประมาณ ๒๘ เปอร์เซ็นต์

สภาพลักษณะประชากร

ความหนาแน่น ประชากรในจังหวัดตรัง มีจำนวน ๕๘๔,๗๐๕ คน อำเภอย่านตาขาว มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๑๑๐.๘ คนต่อ ๑ ตารางกิโลเมตร

การศึกษา ประชากรโดยทั่วไปของจังหวัดตรังได้รับการศึกษาดี ประชากรส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาจบชั้นมัธยมศึกษา นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งมีประมาณร้อยละ ๘๐.๐๐ รองมานับถือศาสนาอิสลามอีกประมาณร้อยละ ๑๘.๕๐ และนับถือศาสนาคริสต์ประมาณร้อยละ ๑.๐๕

การเผยแพร่พุทธศาสนาเข้าสู่จังหวัดตรังมีมานานแล้ว หลักฐานที่ปรากฏ คือ โบราณวัตถุประเภทพระพิมพ์ดินดิบในถ้ำต่าง ๆ แถบอำเภอห้วยยอดแสดงอิทธิพลของพุทธศาสนาพยาน เป็นหลักฐานร่วมสมัยกับอาณาจักรศรีวิชัย ซึ่งมีอายุประมาณตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ ๑๒ - ๑๕^๒

ลักษณะชุมชนที่ตั้งโครงการ ต.ทุ่งค่าย

ในอดีตเมืองตรังที่เคยเป็นเมืองหน้าด่านของเมืองนครศรีธรรมราช คนเก่าแก่ในปัจจุบันยังเชื่อกันว่า ต.ทุ่งค่ายเคยเป็นสถานที่ตั้งของค่ายทหารอยู่ ถึงแม้จะไม่พบร่องรอยของค่ายที่ตั้งค่ายหรือฐานที่พักรวมเลยก็ตาม ประชาชนในชุมชนโดยส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลักของครอบครัว และร้านค้าขายของบ้างเล็กน้อย ประชากรชาวสวนยางจะตั้งบ้านเรือนอยู่อย่างกระจัดกระจาย ไปตามสวนยางของตนเอง ไม่เป็นกลุ่มก้อนทำให้ความหนาแน่นของประชากรไม่มากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราส่วนของพื้นที่ รวมทั้งที่ตั้งของชุมชน มีพื้นที่อยู่ภายใน ต.ทุ่งค่าย อำเภอย่านตาขาว อยู่ติดกับอำเภอเมือง(ทับเที่ยง) และอำเภอนาโยง

ทิศเหนือติดอำเภอเมือง(ทับเที่ยง) ระยะทางประมาณ ๑๔ กิโลเมตร

ทิศตะวันออกติดอำเภอนาโยง ระยะทางประมาณ ๘ กิโลเมตร

ทิศใต้ติดอำเภอย่านตาขาว ระยะทางประมาณ ๘ กิโลเมตร

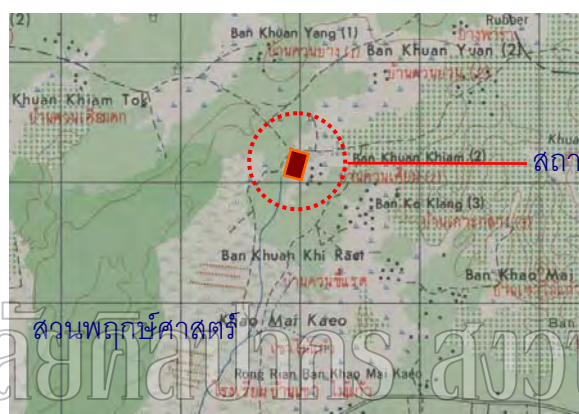
จากทั้งความหนาแน่นของประชากรและสถานที่ตั้งที่สะดวกในการคมนาคม จึงเป็นเหตุและผลของการเลือก ต.ทุ่งค่าย เป็นที่ตั้งของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดตรัง

การศึกษาประชากรโดยทั่วไปได้รับการศึกษาจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น(ม.๓) และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) มีเพียงส่วนน้อยที่ได้รับการศึกษาระดับปริญญาตรี สาเหตุเนื่องจาก

^๒จังหวัดและคณะกรรมการจังหวัด, วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา จังหวัดตรัง (กรุงเทพฯ : ศูนย์กลางคาวี, ๒๕๔๔), ๒๑ - ๓๐.

ฐานะทางบ้านและการประกอบอาชีพเป็นชาวสวนยางที่ต้องการแรงงานในการกรีดยางและทำยางแผ่น ชาว ต.ทุ่งค่ายนั้นนับถือศาสนาพุทธมหายานเป็นส่วนมาก

ลักษณะสภาพแวดล้อม เป็นพื้นที่ดอนมีฝนตกชุก จึงเหมาะกับการเพาะปลูกยางพารา ทำให้สภาพชุมชน ต.ทุ่งค่าย จึงเต็มไปด้วยสวนยางพารารวมครีมีตลอดสองข้างทาง มีบ้างบางส่วนที่เป็นทุ่งร้างและเริ่มมีการปลูกปาล์มน้ำมันทดแทนยางพาราในบางส่วนด้วยราคาในท้องตลาดได้ราคาดี โดยเฉพาะพื้นที่ที่ตั้งสถานพินิจฯ จังหวัดตรัง จะถูกล้อมรอบด้วยสวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมันและทุ่งพื้นที่รกร้าง ในบริเวณรอบๆสถานพินิจฯ จึงเป็นพื้นที่เกษตรกรรมเป็นส่วนมาก

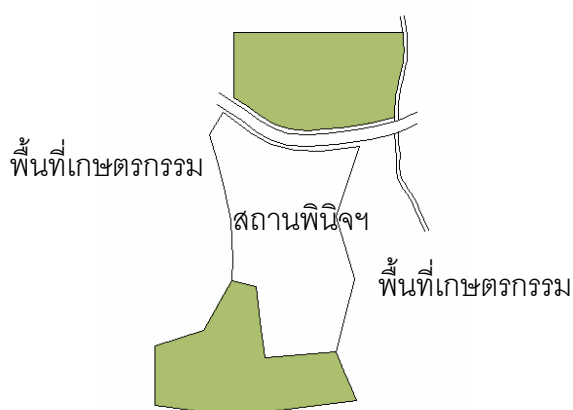

สถานพินิจฯ จ.ตรัง

สวนพฤษศาสตร์

แผนที่ ที่ ๓ แสดงตำแหน่งที่ตั้งสถานพินิจฯ จ.ตรัง

ที่มา : กรมแผนที่ทหาร, แผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐, พิมพ์ครั้งที่ 2 - RTSD, ราว 4923 IV.

ลายเส้นที่ ๑ แสดงลักษณะพื้นที่และที่ตั้งสถานพินิจฯ จ.ตรัง

ที่มา : การสำรวจของผู้วิจัย

ภาพที่ ๑ ลักษณะถนนสายหลักเชื่อมอำเภอเมือง(ทับเที่ยง) - อำเภอย่านตาขาว

ที่มา : การสำรวจผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ ๒ ลักษณะถนนภายในตำบลทุ่งค่าย อำเภอย่านตาขาว – อำเภอนาโยง

ที่มา : การสำรวจผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนเลิศสิทธิ์

ภาพที่ ๓ สภาพพื้นที่ตั้งสถานพินิจฯ และสภาพรอบๆบริเวณ

ที่มา : การสำรวจผู้วิจัย

ภาพที่ ๔ สภาพพื้นที่ตั้งสถานพินิจฯ และสภาพรอบๆบริเวณ

ที่มา : การสำรวจผู้วิจัย

การวิเคราะห์เลือกทำเลที่ตั้งโครงการ

ในการพิจารณากำหนดตำแหน่งที่ตั้งโครงการ คือ

๑. ความสัมพันธ์กับสถานพินิจเด็กและเยาวชน จังหวัดตรัง
๒. ลักษณะการคมนาคม การสัญจร และการเข้าถึง
๓. ระบบสาธารณูปโภค และระบบสาธารณูปการ
๔. ข้อกำหนดของขนาดพื้นที่
๕. ศักยภาพของพื้นที่

๑. ความสัมพันธ์กับสถานพินิจเด็กและเยาวชน จังหวัดตรัง หมายถึงระยะทางจากสถานพินิจฯ กับตำแหน่งที่ตั้งโครงการ ไม่ควรห่างกัน เพื่อความสะดวก ประหยัดเวลาในการเดินทางและการดูแล ควบคุมเด็กและเยาวชนจากสถานพินิจฯ มายังตำแหน่งที่ตั้งโครงการฯ อีกทั้งข้อกำหนดของการตั้งวัดต้องไม่ห่างจากชุมชน เกิน ๒ กิโลเมตร จึงกำหนดพื้นที่ตั้งโครงการฯ ในระยะ ๒ กิโลเมตรจากสถานพินิจฯ

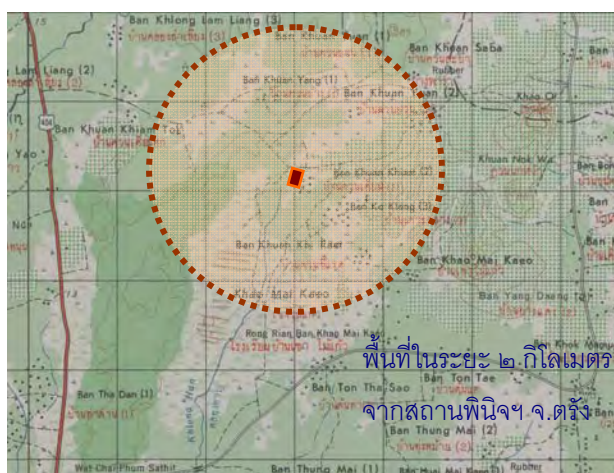
๒. ลักษณะการคมนาคม การสัญจร และการเข้าถึง สถานพินิจฯ นั้นจะใช้เส้นทางถนนสายที่เชื่อมระหว่างอำเภอยานตาขาวและอำเภอนาโยง ที่ตั้งโครงการฯ จึงไม่ควรอยู่ไกลจากถนนเส้นหลัก ควรอยู่ใกล้กับถนนเส้นหลักในระยะที่เข้าถึงได้ง่าย และสามารถมองเห็นได้ชัดเจน

๓. ระบบสาธารณูปโภค และระบบสาธารณูปการ ระบบอุปโภค บริโภค ในพื้นที่ตำบลทุ่งค่าย และรอบๆ บริเวณมีระบบสาธารณูปโภคและระบบสาธารณูปการ ให้บริการไม่สมบูรณ์เพียงพอ แต่สภาพพื้นดินสามารถทำพื้นที่เก็บกักน้ำได้จึงไม่มีผลในการพิจารณาเลือกตำแหน่งที่ตั้งโครงการมากนัก

๔. ข้อกำหนดของขนาดพื้นที่ ในการตั้งวัดต้องมีขนาดของพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๖ ไร่ และพื้นที่โดยรอบของสถานพินิจฯ นั้นมีพื้นที่ในส่วนราชการที่เป็นโรงเรียนประถม และสถานพินิจฯ เท่านั้น ที่เหลือนอกจากนั้นเป็นพื้นที่กรรมสิทธิ์ของเอกชน (ชาวบ้าน) ใช้ในการเกษตรกรรมทำสวนยางพารา ปาล์มน้ำมันและปทุมธัญญา ในการพิจารณาที่ตั้งโครงการฯ จึงพิจารณาพื้นที่ที่รกร้างของเอกชน (ชาวบ้าน) ก่อนพื้นที่ที่มีการทำเกษตรกรรม

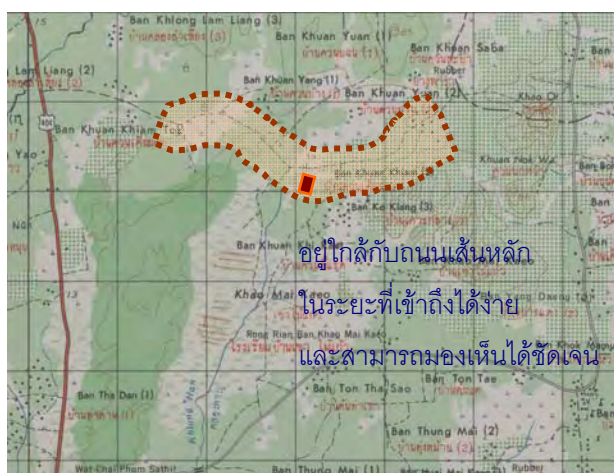
๕. ศักยภาพของพื้นที่ ในการพัฒนาเป็นที่ตั้งโครงการเป็นการพิจารณาคุณภาพของสภาพดิน ภูมิประเทศ และการขยายตัวในอนาคตของพื้นที่โครงการฯ และพื้นที่ข้างเคียง ทิศทางแนวโน้มของการขยายตัวในชุมชน ซึ่งในพื้นที่ชุมชนรอบๆ สถานพินิจฯ เป็นพื้นที่เกษตรกรรมทำสวนยางพารา ปาล์มน้ำมัน และปทุมธัญญา โอกาสการขยายตัวของชุมชนเป็นไปได้น้อย เพราะ

สาเหตุจากลักษณะการประกอบอาชีพชาวสวนยาง และไม่มีหน่วยงานราชการ หรือปัจจัยอื่นๆ ที่
จะเพิ่มศักยภาพของพื้นที่ให้มีการขยายตัวของชุมชนที่จะส่งผลกระทบกับโครงการฯ จึงไม่มี
ผลกระทบในการพิจารณาเลือกตำแหน่งที่ตั้งโครงการฯ

แผนที่ ที่ ๔ แสดงการพิจารณาเลือกตำแหน่งที่ตั้งโครงการฯ

ที่มา : กรมแผนที่ทหาร, แผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐, พิมพ์ครั้งที่ 2 - RTSD, ราว
4923 IV.

แผนที่ ที่ ๕ แสดงการพิจารณาเลือกตำแหน่งที่ตั้งโครงการฯ

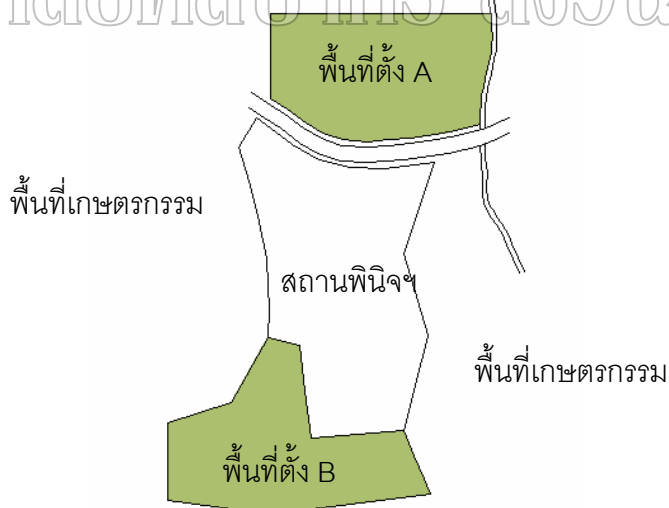
ที่มา : กรมแผนที่ทหาร, แผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐, พิมพ์ครั้งที่ 2 - RTSD, ราว
4923 IV.

แผนที่ ที่๖ แสดงการพิจารณาเลือกตำแหน่งที่ตั้งโครงการฯ

ที่มา : กรมแผนที่ทหาร, แผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐, พิมพ์ครั้งที่ 2 - RTSD, ราววง 4923 IV.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

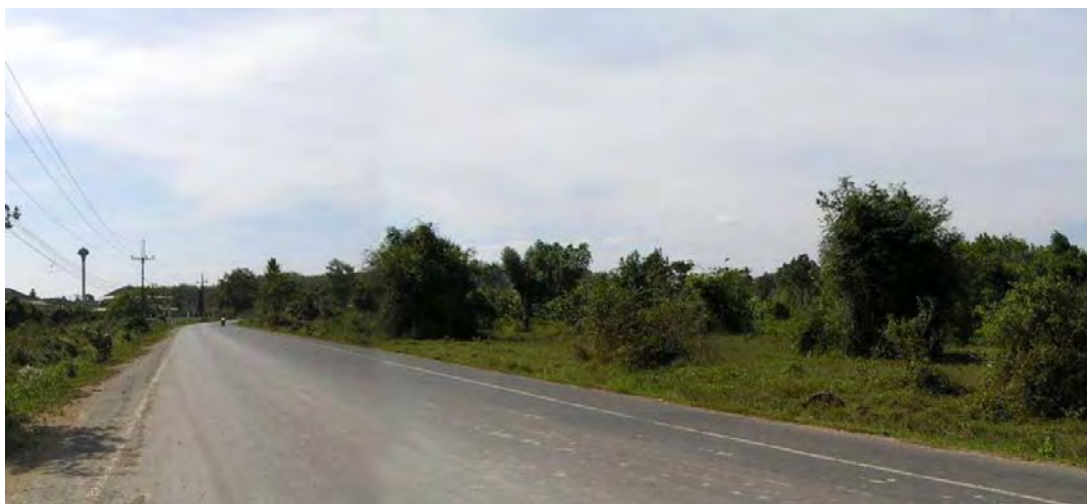

ลายเส้นที่ ๒ แสดงลักษณะพื้นที่ ที่พิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการฯ

ที่มา : การศึกษาของผู้วิจัย

จากการพิจารณาลักษณะพื้นที่โดยรวมจึงสรุปพื้นที่ที่จะนำพิจารณาถ่วงค่าน้ำหนักได้ ๒ พื้นที่คือ พื้นที่ A มีพื้นที่ขนาดประมาณ ๑๗ ไร่ มีลักษณะเป็นพื้นที่ทุ่งรกร้าง ไม่มีการปรับสภาพ

พื้นที่ ล้อมรอบด้วยพื้นที่เกษตรกรรม และพื้นที่ B มีขนาดพื้นที่ประมาณ ๑๒ ไร่ เป็นพื้นที่ทุ่งรกร้าง และไม่มีการปรับสภาพพื้นที่เช่นกัน ล้อมรอบด้วยพื้นที่เกษตรกรรมและมีส่วนติดกับด้านหลังพื้นที่ของสถานพินิจฯ

ภาพที่ ๕ แสดงสภาพพื้นที่ตั้งโครงการฯ A ด้านตะวันออกเฉียงใต้

ที่มา : การสำรวจผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ ๖ แสดงสภาพพื้นที่ตั้งโครงการฯ A ด้านตะวันตกเฉียงใต้

ที่มา : การสำรวจผู้วิจัย

ภาพที่ ๗ แสดงสภาพทางเข้าที่ตั้งโครงการฯ B

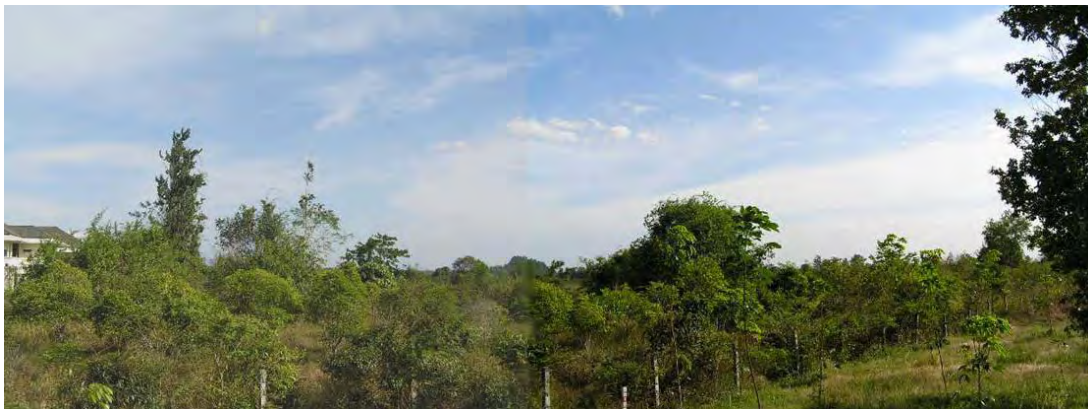
ที่มา : การสำรวจผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ ๘ แสดงสภาพทางเข้าที่ตั้งโครงการฯ B

ที่มา : การสำรวจผู้วิจัย

ภาพที่ ๙ แสดงสภาพพื้นที่ตั้งโครงการฯ B ด้านตะวันตกเฉียงเหนือ
ที่มา : การสำรวจผู้วิจัย

ภาพที่ ๑๐ แสดงสภาพพื้นที่ตั้งโครงการฯ B ด้านตะวันออกเฉียงใต้
ที่มา : การสำรวจผู้วิจัย

ในการพิจารณาลักษณะตำแหน่งพื้นที่ ที่ตั้งโครงการสามารถสรุปข้อแตกต่างที่สำคัญในการถ่วงค่าน้ำหนักได้ดังตารางที่ ๖ ต่อไปนี้

ตารางที่ ๖ แสดงการถ่วงค่าน้ำหนักพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

ข้อพิจารณา	ระดับ ค่าถ่วงน้ำหนัก	พื้นที่ A		พื้นที่ B	
		คะแนน	รวม	คะแนน	รวม
๑. ความเชื่อมต่อเนื่องและสะดวกในการเดินทางเข้า – ออก ของเด็กและเยาวชนจากสถานพินิจฯ	๓	๓	๙	๔	๑๒
๒. การคมนาคม การสัญจร การเข้าถึงและมุมมอง	๓	๔	๑๒	๓	๙
๓. ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่ และศักยภาพในการขยายตัวในอนาคต	๓	๔	๑๒	๓	๙
๔. ราคาที่ดิน	๒	๓	๖	๔	๘
รวม			๓๙		๓๘

ที่มา : การศึกษาของผู้วิจัย

๔ = ดีมาก ๓ = ดี
๒ = ปานกลาง ๑ = พอใช้
๐ = ไม่มีน้ำหนัก

จากการพิจารณาเลือกพื้นที่ตั้งโครงการฯ ด้วยการวิเคราะห์พิจารณาพื้นที่ที่มีคุณสมบัติแล้วตัดสินใจด้วยการถ่วงค่าน้ำหนักปรากฏว่าพื้นที่ A เป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมที่สุดในการกำหนดเป็นตำแหน่งที่ตั้งเพื่อทำการศึกษา โครงการ “วัดพินิจธรรมสถาน จังหวัดตรัง”